

V souladu s harmonizací celého našeho práva s právem komunitárním byla posílena právní jistota subjektů autorskoprávních vztahů, a to mimo jiné i důsledným respektováním principu smluvní volnosti jakožto základního principu soukromého práva vůbec, neboť předchozí úprava přinášela neúnosné riziko neplatnosti autorskoprávních smluv a působila proti autorovi samému. Nová právní úprava se snaží vyváženě respektovat zájmy autorů i uživatelů s cílem zbytečně nekomplikovat možnost využití autorských děl, a to při respektování jejich zvláštní povahy jako nehmotných statků, jakožto i nastolení stabilních a průhledných právních základů pro regulaci vztahů mezi autory a uživateli na straně jedné a posílením ochrany proti neoprávněným zásahům na straně druhé.⁴ Prostředkem využití autorských děl se stává nová úprava licenční smlouvy jako jednotného smluvního typu a prostředku ekonomického zhodnocení autora díla.

Práce se soustředí především na rozbor licenční smlouvy (upravené zákonem č.121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů) jakožto právní titul k užití autorského díla, její charakter, rysy a porovnání stávající úpravy s úpravou podle zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých.